

ποίαν παίζεις είναι πολλά μεγάλη δι' ἐμέ. Ἐγὼ ἀποσύρομαι, καὶ ὁ ἐπιστάτης μου θέλει σὲ δηλώσει τὰς θελήσεις μου· διότι ἀπ' αὐτῆς τῆς στιγμῆς, δὲν θέλομεν ἐπανίδει ποτὲ πλέον ἀλλήλους.

— Ἐρρίκε ! . . . Ἐρρίκε ! μέινε, μέινε μετ' ἐμοῦ ! κράζει ἡ δυστυχιστάτη Μαρία, λαμβάνουσα μίαν τῶν χειρῶν τοῦ συζύγου της, καὶ ἰσχυρῶς κρατοῦσα αὐτήν· ὦ ! προτιμῶ ν' ἀποθάνω, παρὰ ν' ἀπολέσω τὸν ἑρωτά σου . . . Μείνε . . . ὦ ! μέινε . . . , καὶ ἰδοὺ σὲ λέγω τὰ πάντα.

Μετὰ ταῦτα, ἀφοῦ εἶπεν εἰς τὸν μαρκέσιον νὰ καθήσῃ πλησίον της, τοῦ διηγῆθῃ καὶ τὴν κλοπὴν τοῦ κομπολογίου, καὶ τὸν παράδοξον τρόπον, δι' οὗ ἡδυνήθη νὰ τὸ ἀνακτῇ. Ὅταν τὰ πάντα τὸν εἶπε, τὰ πάντα, καὶ αὐτὸν τὸν ὄρκον της, καὶ τὴν τιμωρίαν ἣν ὤφειλε διὰ τὴν ἀπιστίαν της νὰ ὑποστῇ,

— Βλέπεις ἤδη, Ἐρρίκε μου, πόσον σὲ ἀγαπῶ, προσέθεσεν ἡ δυστυχὴς αὕτη γυνὴ μετὰ τρυφερότητος· διότι ἀφοῦ ἤδη εἶπα, ὀφείλω καὶ ν' ἀποθάνω. Προκρίνω δὲ τῆς ζωῆς μου τὸν ἑρωτά σου.

Ὁ πάππος μου ἐπρόσπαθονε κατ' ἀρχὰς δι' ἀστειοτήτων νὰ διασκεδάσῃ τὴν ἀνησυχίαν τῆς μαρκεσίας, ἀλλὰ βλέπων ὅτι αἱ προσπάθειαι τοῦ ἀπέβαινον μάταιαι, ἠθέλησε νὰ καταπραύνη τὴν ταραχθεῖσαν φαντασίαν της δι' ἐκφράσεων τρυφεροτάτων, καὶ διαβεβαιώσεων ὅλως ἀφωσιωμένων. Τῇ ὑπέσχεθῃ κατὰ τὴν ἡμέραν νὰ πορευθῇ πρὸς ἀνέυρεσιν τοῦ μάγου διὰ νὰ τὸν πείσῃ ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἰσχύϊν τοῦ ὄρκου. Ἀλλὰ φεῦ ! τὸ πᾶν ὑπῆρξεν ἀνωφελές, καὶ τίποτε δὲν ἡδυνήθη νὰ ἐκρίψῃ τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν τὸ προσβλήθῃ νὰ πνεῦμα αὐτῆς τῆς ταλαίνης Μαρίας εἶχε συλλαβεῖ. Καί, ἡμέραν πρὸς ἡμέραν, ὥραν πρὸς ὥραν, στιγμὴν πρὸς στιγμὴν· ἀφότου εἶχε κάμει τὴν ἀφρονα ἐκείνην ἐμολογίαν της, ὡς τὸ εἶχε προειπεῖ ὁ ἐρμημίτης, ἀπέθανεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἀπαρामυθίτου συζύγου της ! !

Τίποτε δὲν ἡδυνήθη νὰ τὴν σώσῃ τίποτε . . . καὶ κατ' ἀτυχὴ περιπλοκήν, ἡ ἀνέυρεσις ἐκείνου, ὅστις εἶχε κάμει τὴν ὀλεθρίαν ταύτην πρόβρῃσιν, ὑπῆρξεν ἀδύνατος.

Ὁλίγον μετὰ τὸν θάνατον τῆς μαρκεσίας, ἡ Ἰουστίνα, περιπεσοῦσα εἰς ἀπελπισίαν ὀδυνηρὰν, ἐνηγκαλίσθη τὸν μοναχικὸν βίον. Πρὶν δὲ ἡ λάβῃ τὸ κάλυμμα, ἠθέλησε νὰ ἴδῃ τὸν πάππον· ὁ Κ. δὲ Λουδοῦ ὑπῆκουσεν εἰς τὴν παράκλησιν ταύτην. Ἀμα τὸν βλέπει ἡ δυστυχὴς γυνὴ, πίπτει εἰς τοὺς πόδας του, καὶ ζητοῦσα συγγνώμην, διὰ τῶν σημείων τῆς μεγαλητέρας λύπης, τοῦ ἐξήγγισεν τὸ ἑκτακτον συμβάν, τὸ παρὰ σῶμα μετ' αὐτοῦ τοσοῦτον ορικώδῃ δυστυχίαν. Ἰδοὺ δὲ αὐτό.

Ὁ μάγος τοῦ δάσους Μεδὸν ἦτον αὐτὸς ὁ θαλαμηπόλος τοῦ οἰκονομολόγου, καὶ εἶχεν ἀνακαλύψει τὴν κλοπὴν· ἀλλὰ μὴ θέλων μῆτε τὸν κύριόν του νὰ καταγγείλῃ, μῆτε τὴν θέσιν του ν' ἀπολέσῃ, καὶ ἐντοσοῦτῳ ἐπιθυμῶν ν' ἀνταμειβθῇ πλουσίως παρὰ τῆς Κ. δὲ Λουδοῦ, καὶ ἀνευρὼν τὸ κομπολόγιον, συννενοήθη μετὰ τῆς Ἰουστίνης, διὰ νὰ παραστήσῃ τὴν μικρὰν κωμωδίαν, τῆς ὁποίας ὅμως ἡ δυστυχὴς μάμμη μου ὑπῆρξε τὸ θῦμα. Οὗτος ἦτο καθ' ὅλα ἐπιδέξιμος. Ἰχνογραφῶν μάλιστα μετὰ καλλαισθησίας εἶχε παρασκευάσῃ τὰ κάτοπτρα· ἀλλὰ φοβούμενος μήπως ἡ κόμισσα ἠθέλει ἀνακαλύψει τὰ πάντα, ἀπήτησε παρ' αὐτῆς τὸν ὄρκον, ὃν εἶδομεν, μετ' οὗ συνήνωσε, διὰ νὰ

τὸν ἰσχυροποιήσῃ, πρόβρῃσιν, ἥτις προσέβαλε τὴν ἀσθενή φαντασίαν τῆς νέας γυναικός.

Φεῦ ! πόσον ἐπέτυχεν ! !

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.) I. K. Γ.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ.

(Συγγραφή Φραγγίσκου Βεύ, μετάφρασις

Ἀλ. Ἰωαννίδου).

(Συνέχεια, ἰδ. φυλλάδ. 83.)

—ο—

Κατελείψαμεν μετὰ λύπης, εἰς τὴν αἰωρουμένην τῆς Οὐγγεφόρτης γέφυραν, τὸ σιωπηλὸν καὶ ὑπὸ ἐνασχολήσεων καὶ ψυχαγωγημάτων ἐμψυχούμενον τοῦτο θέατρον, καὶ εἰσῆλθομεν ἐν θριάμβῳ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ πρίγκιπος τῶν Γάλλων, ἐμπλεῶν ἤδη δκνηρῶν ἀνθρωπαρίων προσελθόντων ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ νὰ πωλήσῃσιν εἰκόνας, μαχαίριδια, μαχαίρας καὶ ξυράφια.

Μετὰ τὴν μεταξὺ τῶν φιλοπεριτηγῶν διανομὴν τῶν δωματίων, διανομὴν ἄλλως δυσκολωτάτην καὶ θορυβωδεστάτην εἰς τεσσαράκοντα πέντε ἐπιβάτας, ἀπαιτοῦντας ἅπαντας τὰ λαμπρότερα τῶν δωματίων, καὶ συγχρόνως κραυγάζοντας, ἐρωτῶντας, ὀργιζομένους, ἀπειλοῦντας, καὶ τοὺς ὁποίους κατῶρθου νὰ ἡσυχάσῃ ὁ εὐφυὴς συμπατριώτης ἡμῶν Ἐρρίκος Γιραλδῶν, εἰς τῶν διευθυντῶν τῆς Γαλλικῆς συνοδείας, μετὰ τὴν διανομὴν, λέγομεν, οἱ πλείστοι τῶν περιηγητῶν φλέγονται ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ διατρέξωσι τὰς ὁδοὺς, καὶ νὰ καταράγῃσι τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ Λονδίον, ὡς εἰ ἐμελον ν' ἀπέλθωσι τὴν ἐπιούσαν. Εἶναι ὅμως ἀληθές ὅτι οἱ μᾶλλον ἐπισπερχεῖς τάχιον ἀπαυδήσωσι. Τὸ ἀνυπόμονον λοιπὸν τοῦτο πλῆθος σῦρον κατόπιν αὐτοῦ τοῦς ὁδηγούς του ὁρμᾷ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Λαΐσεστερ, οἱ δὲ διαβάτῃ ἐκπληττόμενοι ἐκ τοῦ θορύβου τῶν χειρονομίων καὶ τῶν φωνῶν ἡμῶν, θεωροῦσιν ἡμᾶς μετὰ μεϊδιάματος.

Ἡ πλατεῖα Τράφαλγαρ, ἀντικείμενον τῆς πρώτης ἐκδρομῆς, εἶναι ἐκτεταμένη πλὴν ἀνώμαλος καὶ ἀτάκτως διατεθειμένη, παρεμφερῆς δὲ πρὸς τὴν τῆς Ὁμονοίας (de la Concorde) τῶν Παρισίων κατὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν τάξιν.

Ἀπὸ τοῦ περιστηλίου τῆς Ἑθνικῆς Στοᾶς (National-gallery), μνημεῖον ἀλλοκότου, περὶ οὗ θέλομεν λαλήσει κατωτέρω, παρέχει εὐάρεστον τὴν ἐποψιν, καὶ τοι τραπέζοιδης τὸ σχῆμα καὶ κατὰ πλεως στεγασμάτων προσβαλόντων τὰς εὐαισθητοὺς ὁράσεις. Ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῆς εὐρίσκεται πῆδαξ τις ὕδατος ὀπισθεν τοῦ ὁποίου ἱδρυται ἡ τοῦ Νέλσωνος στήλη, ἀποκρύπτουσα τὸν ἀνδριάντα Καρόλου τοῦ Α'. , εὐρίσκομένου κάτωθεν τῆς Charrig-Cross, τῆς ἀγοῦσης μέχρι τοῦ VWhite-Hall, ἐνθα ὁ βασιλεὺς οὗτος ἀπετηνῆθη τὴν κεφαλὴν.

Ἡ ὁδὸς αὕτη ὠνομάζετο προφητικῶς πως, πολὺ πρὸ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, Ὅδὸς Σταυροῦ.

Ἡ στήλη τοῦ Νέλσωνος δίδει ἰδέαν τινὰ τῆς Ἀγγλικῆς φιλοκαλίας, ὡς πρὸς τὰς ὥραιάς τέχνας. Καὶ λέγουσι μὲν ὅτι ἀνηγέρθη ἐκ γρανίτου, μοὶ ἐφάνη ὁμῶς λευκῶς ἐξωγραφημένη. Ἡ βραδωτὴ αὕτη στήλη ὑπὸ μεγάλου κορινθιακοῦ κιονοκράνου στεφομένη, ἵσται ὡσεὶ στηλοβάτης τοῦ ἀγάλματος τοῦ περιφήμου τούτου Ναυάρχου, κεκαλυμμένου τὴν κεφαλὴν ὑπὸ πύλου, ὅστις θεωρούμενος ἐκ κατατομῆς, καὶ, διότι ἐκκοιλίαν ὑπὲρ τὸ δέον τὰς δύο αὐτοῦ ἄκρας, παριστᾷ δύο κέρατα, καὶ ἐπειδὴ ἡ γωνιώδης καὶ τετράγωνος προτομὴ (buste) δὲν ἀκολουθεῖ ποσὺς τὴν διεύθυνσιν τῆς κεφαλῆς, ἡ μορφὴ αὕτη, ἐκ τοῦ ποταμοῦ θεωρουμένη, φαίνεται ὡς προτομὴ διαβόλου· ὅπισθεν δὲ τοῦ ἥρωος, ὁ μεγαλεπήβολος τοῦ ἀνδριάντος τεχνίτης περιετύλιξε καὶ διέθεσεν ἐλικοειδῶς ὑπερμεγέθους τι καλῶδιον περιέρχους καὶ γελοίας προξενούν ἐντυπώσεις. Τέλος ὁ Νέλσον ἔχει ἐφ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν ὤμων ἀλεξικέραυνον, ἐξερχόμενον ἀπὸ τοῦ οὗς αὐτοῦ. Οἱ Νεαπολῖται νομιζῶ ἤθελον ἔχει μεγαλύτεραν ἀνάγκην αὐτοῦ ἢ τοῦ ἥρωος, ὅτε ἐβρόντα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν. Ὁ Νέλσον ἦν βεβαίως μέγας πλοίαρχος, ἡ δόξα ὁμῶς αὐτοῦ δὲν θέλει ἐλκύσει ποσὺς τὴν περιέργειαν τοῦ ἀναγνώσαντος τὴν νεωτέραν τῆς Ἰταλίας ἱστορίαν. Ὁ ἥλιος αὐτὸς πολλάκις κηλιδύται, ὅχι ὁμῶς ὑπὸ κηλίδων αἵματος.

Τὸ ἀλεξικέραυνον τοῦτο ἀναμνησκαι τὸ εἰς τὴν ἐξοδὸν τοῦ Saint-James-park, φυλάσσον ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἄλλης τινος στήλης, τὸν ἡρωϊκοκωμικὸν τοῦ δουκὸς τοῦ Ὑδρκ ἀνδριάντα. Διότι καὶ εἰς τὸν δῖμνον τοῦτον δοῦκα ὁ ὀδελὸς διέρχεται διὰ τοῦ κρανίου αὐτοῦ, κατερχόμενος, καὶ καταμετρῶν ἄνωθεν ἔως κάτω τὸν ἀνδριάντα ὡς ἡ μετρικὴ ράπτου ταινία.

Μὴ λησμονήσωμεν δὲ ὅτι αἱ στήλαι αὗται, εἰς ὧν τὴν κορυφὴν ἀνέρχεται τις διὰ κλίμακος ἔσθθεν κατεσκευασμένης, καθωραΐζονται ὑπὸ σιδηρῶν φραγμῶν καὶ ὑπὸ κιγκλιδωτοῦ τινος περιζώματος εὐρισκομένου ὑπεράνω τῶν ἐν τῇ στήλῃ, ὡς ἐν κλωδίῳ κεκλεισμέαι.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμιλοῦσι περὶ ἡμῶν ὡς περὶ ἀνθρώπων μωρῶν καὶ φαντασιόκων, ἀλλὰ χάρις τῷ Θεῷ, δὲν ἔλαβεν ἔτι οὐδεὶς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐπιθέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας κιγκλίδας.

Ἀγνοῶ ἐὰν ἐν τῇ νήτῳ ταύτῃ ὑπόκεινται καὶ τὰ κιονόκρανα ταῦτα εἰς τοὺς πειρασμοὺς τῆς σπληνός· ἀλλ' εἶδον ἐν τῇ Belgrave-Square ὑπερμεγέθη λάχανα κορινθιακὰ ὑπὸ σιδηρῶν κιγκλιδῶν περιβαλλόμενα. Ἰσως προϋτίθεντο νὰ προφυλάξωσιν αὐτὰ ἀπὸ τὰ ράμφη τῶν χελιδόνων. Ὅπως δὴποτε ὁμῶς νομιζῶ ὅτι οὐδὲν ἀνοητότερον καὶ ἀπᾶν μᾶλλον εἰς ἀρχιτεκτονικὴν, ἀπὸ στήλην ὑπὸ κάνιστρον χορτοφόρου δίκην κιονοκράνου στεφομένην.

Οἱ Ἀγγλοὶ μὴ φροντίζοντες ν' ἀνεγείρωσι μνημεῖόν τι, οἰκοδομοῦσιν οἰκίας θαυμασίας, στρατιωτικὸν πολλὰκις ἐχούσας τὸ ὕψος· διὰ τοῦτο, καταγινόμενοι ἀδικόπως εἰς τὸν καλλωπισμὸν τῶν ὁδῶν, θηρεύουσιν ᾄεποτε τὴν συμμετρίαν, καὶ δίδουσιν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν σχέδιον ἐναρμονίως ἔχον πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς οἰκοδομὰς. Κεφαλαιόχως ἡ ἔταιρεία τις ἀγοράζει πολλάκις οἰκόπεδον, ἐφ' οὗ αὐρεῖται οἰκοδομὴ ἐκτεταμένη ἕξ ἢ ἑπτὰ περιλαμβάνουσα οἰκίας ἰδιωτικὰς· προκειμένης δὲ οἰκίσσεως, ἀντὶ νὰ διαμοιράσων αὐτὴν εἰς ἐνοικιαστάς, τὴν διαιροῦσι κατὰ κλήρους πολλοὺς, κεκτημένους ὑπὸ

πολλῶν ἰδιοκτητῶν, καὶ ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία ἀναγεννᾷται τοιουτοτρόπως διὰ τῆς κοινωνίας καὶ ἑταιρείας. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ συνοικίαι τινὲς λαμπρόταται, ὡς ἡ τοῦ Porthand-place καὶ ἡ Square, εἰς ἰδιώτας ἀνήκουσαι, καταθαμβοῦσι τὸ ὄμμα σειρὰν μεγαλοπρεπεστάτων ἀναπτύσσουσαι παλατίων. Τὰ πρὸς χρῆσιν τινὰ δημόσιον οἰκοδομηθέντα μνημεῖα διαφέρουσι τὰ μέγιστα τῶν οἰκοδομῶν τούτων, διότι οἱ Ἀγγλοὶ θηρεύουσιν μόνον τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν.

Παράδειγμα δὲ τοῦ λόγου μου ἰδοὺ ἡ ἀνεπαρκὴς αὐτὴ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Στοὰν, ἀθλία, δυσανάλογος, σκοτεινὴ, καὶ πανταχόθεν πεπιασμένη οἰκοδομὴ, ἡ ὑπὸ μικροῦ τινος θόλου κεκαλυμμένη, φαινομένη μακρόθεν ὡς πῖλος ἀμαξιλάτου, λησμονηθεὶς ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἀφ' οὗ ἔφυγε γρονθοκοπούμενος. Τὸ οἰκοδόμημα ἀνάγκη ν' ἀνακαινισθῇ· διότι δὲν εἶναι τοσοῦτον εὐρὺ ὥστε νὰ περιλάβῃ τσοαύτας γραφάς· αἱ δὲ 24 εἰκόνες, αἱ ἐν αὐτῇ εὐρισκόμεναι εἶναι ἀτάκτως σεσωρευμένα καὶ κακῶς ἐκτεθημένα. Ἡ στοὰ αὕτη, συστηθεῖσα τὸ πρῶτον τῷ 1824 διὰ τῆς συλλογῆς Angerstein συγκειμένης ἐκ 38 εἰκόνων, καὶ πλουτισθεῖσα μετὰ δύο ἔτη διὰ τῶν δωρημάτων τοῦ σίρ Γεωργίου Βωμόντου, καὶ βραδύτερον ὑπὸ διαφόρων προσφορῶν, προώριται βεβαίως εἰς μεγαλεῖον καὶ αὐξησιν.

Εἰς τὴν χώραν ταύτην ἐνθα ἡ ἰδιοκτησία εἶναι πατροπαράδοτος, μόνα τὰ μνημεῖα τῆς τέχνης παραμελοῦνται. Οἱ ἴδιοι καὶ δημόσιοι σταῦλοι λάμπουσιν ἐκασταχοῦ ἐκ τῆς καθαρότητος ὡς μουσεῖα· τὰ δὲ μουσεῖα εἰσι ὅσπαρά ὡς ἐπαρχιακοὶ τινες σταῦλοι. Ἐνῷ τὰ ἀριστουργήματα τῶν διδασκάλων τῶν τεχνῶν σήπονται συσωρευμένα ἐκ τοῦ κονιορτοῦ καὶ τῆς ἀμελείας, τὸ ἔξωχον πλήθος συνθλίβεται εἰς τὸ κτηνοτροφεῖον (Zoological Gardens), περὶ τὸν ἵπποπόταμον, θεραπευόμενον ὡς κυρίαν (1).

(1) Οὐδὲν ἐπροξένησε τοοῦτον θόρυβον τὸ ἔτος τοῦτο ἐν Λονδίῳ, ὅσον ἡ ἀφίξις τοῦ ἵπποποτάμου τούτου, ζῶντος εἰς τὸ θηριοκομεῖν τῆς ζωολογικῆς ἑταιρείας. Ἀπασαί σχεδὸν αἱ Ἀγγλικάι ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν τὴν εἰκόνα τοῦ ζώου καὶ τὴν τοῦ φύλακος αὐτοῦ. Τὸ κατόρθωμα δὲ τοῦτο τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐνδαιατήσεως ὕγιους ἵπποποτάμου εἶναι μία τῶν πολυτιμωτέρων τῆς ἐπιστήμης κατακτήσεων· διότι μέχρι τοῦδε, ὅχι μόνον δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μεταφέρωσιν εἰς τὰς χώρας ἡμῶν τὰ περίεργα καὶ θηριώδη ἀμφίβια ταῦτα τετράποδα, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀνατολῇ ζῶσιν βίον τοσοῦτον μόνῃ καὶ ἄγνωστον, ὥστε καὶ οἱ ἐπιτηδείότεροι τῶν κυνηγῶν μόλις μετὰ πολυχρόνιους ἐρεῦνας καὶ κόπους κατορθοῦσι νὰ συλλάβωσι τινὰ ἐξ αὐτῶν.

Ὁ ἵπποπόταμος τοῦ Λονδίνου εἶναι ὄνρον τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Αἰγύπτου. Ἡ σύλληψις αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ Obayseh κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1849, αἱ προφυλάξεις δι' ὧν διήλθε ἀπόστασιν 1800 μιλίων, οἱ πρὸς τὰ λουτρά αὐτοῦ ἀπαιτούμενοι καθ' ἐκάστην χεῖμαρροι ὕδατος ψυχροῦ, αἱ ἀνήκουστοι δυσκολίαι τῆς ἀπὸ τῆς νήσου εἰς Κάϊρον, καὶ ἀπὸ Κάϊρου εἰς τὸ ἀτμόπλοιον, εἰς τὸν σιδηρόδρομον, καὶ ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸν ζωολογικὸν Κήπον μετακομίσσεως αὐτοῦ, ἀποτελοῦσιν ὅμοῦ Ὀδύσειαν τερατώδη τὴν ἑκτασιν, ἣν οἱ Ἀγγλοὶ ἀκορέστως ἀνεγίνωσκον καὶ κατέτρωγον τοῖς ὁμμασι εἰς τὰς ἐφημερίδας, καὶ ἥτις ἐδόξασε τὸ ὄνομα τοῦ R. Mur-

Οὐδὲν νοστιμώτερον καὶ μικροπρεπέστερον τῶν περιποιήσεων τῶν εἰς αὐτὸ ἀπονεμομένων. Οὐδὲν δὲ ἀηδέστερον ἢ μᾶλλον κεκονισμένον τοῦ περισηλίου τῆς Ἑθνικῆς Στοᾶς, ἧς αἱ αἰθούσαι εἰσὶ πλήρεις θρονίων, διατεθειμένων πρὸς τοὺς τείχους, ἔνθα δύναται ὁ καθήμενος νὰ βλέπῃ καλῶς ἀπάσας τὰς εἰκόνας.

Ἡ συλλογὴ αὕτη εἶναι θαυμασία, καὶ φαίνεται ὅτι πρὸς σχηματισμὸν αὐτῆς συνηθορήθησαν τὰ ἀγλαώτερα ἄνθη τοῦ στεφάνου τῶν ἐκεῖ παριστωμένων τεχνιτῶν. Ἡ Γαλλία παρέσχεν ἐξαιρετοὺς τοῦ Πουσσίνου εἰκόνας, καὶ τὰς ὠραιωτέρας γνωστάς τοῦ Γουάσπου καὶ τοῦ Κλαυδίου Λορραίνου σκηνογραφίας. Μεταξὺ τῶν ἐν αὐτῇ εὐρισκομένων πολυπληθῶν τῆς Ἰταλίας εἰκόνων ἀναφέρομεν τὴν μεγαλοπρεπῆ ὑπὸ τοῦ Ῥαφαήλου εἰκόνα Ἰουλίου τοῦ Β' ληφθεῖσαν ἐκ τοῦ ἐν Ῥώμῃ παλατίου τοῦ Φαλκονιέρι, μάλιστα δὲ τὴν ἐπὶ ναστοχάρτεω ὑπὲρ τὸ φυσικὸν εἰκόνα τῆς σφαιρῆς τῶν ἀθῶων, ἀριστούργημα οὖσαν ζωῆς, κινήσεως καὶ ἐνεργείας. Ὁ τεχνίτης ἐπιτυγχάνει καὶ ἀνέρχεται περιέργως μέχρι τῆς ἐντέχνου καὶ μεγαλοπρεποῦς ἀγριότητος Μιχαήλ τοῦ Ἀγγέλου.

Ἡ ἀνάστασις τοῦ Λαζάρου, ὑπὸ τοῦ Σεβαστιανῦ Γιόμβου, εἶναι ἡ ἐπισημότερα τοῦ τεχνίτου τούτου εἰκὼν. Ἀναφέρομεν ἐτι τὸ Ὀνειρόν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, σύνθεσιν ἀλλόκοτον καὶ περιεργὸν ἅμα τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου πέντε εἰκόνας τοῦ Πιανού, ἐν αἷς καὶ ἡ ὑπὸ Καρρόλου κηθεῖσα τοῦ Μαθημάτος τῆς μουσικῆς. Ἐξ εἰκόνων τοῦ Κορρήγιου, ὧν τρεῖς μοὶ ἐφάνησαν ἀμφίβολαι καὶ ὧν ἡ ἀρίστη εἶναι ἡ τοῦ ἔρωτος διδασκαλόμενου ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ, ἣν Κάβρολος ὁ Α' ἐκτίσαστο ἐκ τοῦ δουκὸς τῆς Μαντοῦας. Ἀξία δὲ λόγου εἰσὶ καὶ ὠραιόταταις τῆς ὑπὸ τοῦ Βρονζίνου γυναικεῖαι εἰκὼν καὶ ἀξιοσημειότερα τις ἄλλη τοῦ Ι. Βελλίνου παριστώσα τὸν δόγην Δορεδάνον. Ὁ Περουτίνος, ὁ Γεωργίω, ὁ Βε-

ray, ὡς ἐδοξάσθησαν τὰ τῶν κατακτιτῶν τῆς Ἰνδικῆς καὶ Ἀμερικῆς.

Ἀμερικανὸς τις ὑπάλληλος, καίτοι προσφέρων ἐν Ἀλεξανδρίᾳ 125,000 δισ. δι' ἐναῖπποπόταμον δὲν ἤδυνθη ὅμως νὰ καταπέσῃ οὐδένα κερδοσκόπον νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν πρὸς εὐρεσιν αὐτοῦ εἰς τὸν Λευκὸν—Νεῖλον ἐκδρομὴν.

Ὅτε τὸ δῶρον τοῦ ἀντιβασιλέως, διερχόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας εἰσῆλθεν ἐν Καίρῳ, ἐδέξασε ν' ἀποσπάσωιν αὐτὸ ἐκ τοῦ θαυμασμοῦ δεκαοκτὼ χιλιάδων θεατῶν, καὶ νὰ τὸ ἐροδιάσωσι διὰ εὐλακὸς ὥπλιον ἵνα εἰς μελῆται καὶ ὑπερασπίζεται αὐτὸ μέχρι τοῦ Ripon.

Ἀμα ἀποβιβασθεῖς εἰς Λονδὶνον κατήντησεν ἀντικείμενον ἀτελευτήτων ἐπισκέψεων. Αἱ μεγαλύτεραι ἀρχαὶ ἐπληροφόρηθησαν περὶ τῆς καταστάσεως, τῆς διαθέσεως, τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν μικροτέρων καὶ γελοιώδεστέρων ἱδιοτροπιῶν αὐτοῦ.

Ἡ ζωολογικὴ εἰταιρεία κατεσκεύασεν αὐτῷ ἀληθῆς γήϊνον καὶ ὑδάτειον πολλάκιον, τὸ ὅποσον περιεκύκλωσε διὰ μεγάλης θαπάνης ἐκ παντὸς δυναμένου νὰ ἐνθυμίσῃ εἰς τὸ τρισβλίον τοῦτο τετραπόδον τὰς ἔξεις καὶ τὰς ἀπολαύσεις τῆς τεκνοῦσης αὐτοῦ γῆς.

ρονέκης, ὁ Καναλέττος, ὁ Φράγκιας, ὁ Γαρόφαλος καὶ διάφοροι ἄλλοι περίφημοι τεχνίται Ἰταλοὶ, καθωραΐζουσι τὴν στοὰν ταύτην.

Ὁ Βερνέτος, ὁ Κρεούζιος, ὁ Λαγκρέτος, ὁ Σεβαστιανὸς Βουρδὼν, διδουσιν ὡς φαίνεται περὶ Γαλλίας ἀτελεστάτην εἰς τοὺς Ἀγγλους ἰδέαν, οἵτινες εὐρίσκοντες τὸν Γουάσπην. τὸν Κλαυδίον Λορραίνον καὶ τὸν Πουσσίνον μὴ ἀρμόζοντας εἰς ἡμᾶς, ἔθεσαν αὐτοὺς εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν σχολήν.

Ἡ Ἀγγλία παρέσχεν ἐν τῇ Στοᾷ ταύτῃ εἰκόνας τῆς Ἀγγλικῆς Κώφμαν, ὠραίας τινος σκηνογραφίας τοῦ Wilson, Σαλβάτωρος τῆς Ἀγγλίας ἀναδειχθέντος. Ἀλλ' ὁ μόνος τεχνίτης καὶ τὸ ἰδιοφύες τῆς χώρας ταύτης πνεῦμα ἦναι ὁ Οὐίλλιαμ Ὁγάρθης, ἥκιστα γνωστὸς παρ' ἡμῖν, ὅστις ὅμως εἶναι μέγας τεχνίτης, ἔχων τὸ ἴδιον αὐτοῦ σῆσθημα, καὶ τέχνην ἀπαράβλητον ἐν τῇ συνθέσει. Ἡ ἔκφρασις τῶν εἰκόνων αὐτοῦ εἶναι ζωηρὰ, τετολμημένη, ἐκφραστικὴ καὶ ἀφελὴς συνάμα, ὁ χρωματισμὸς αὐτοῦ ζωηρὸς καὶ ἡ γραφὴ ἐπίσης εὐκαμπτος καὶ παραγωγὸς ὡς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Ὁ Ὁγάρθης εἶναι ὁ πρῶτος τῶν σκεπτικῶν καὶ ἠθικολόγων ζωγράφων. Μόνος αὐτοῦ διδάσκαλος ὑπῆρξεν ὁ Σακεσπῆρος. Ὁ Βίλκιος δὲν εἶναι εἰμὴ ἡ ἀντανάκλασις τοῦ φωτὸς αὐτοῦ. Ἡ νέητος καὶ ἀφιλόκαλος τῶν Ἀγγλῶν πρὸς τὴν ἐνστικτον (pointilée) ζωγραφικὴν κλίσις, καθιστᾷ αὐτοὺς ἀδιαφόρους πρὸς τὴν καταπληκτικὴν τοῦ ἱδιοτρόπου (humoriste) τούτου τεχνίτου μεγαλοφυΐαν, μόνην ἀναμφισβήτητον δόξαν ἀφανισθείσης σχολῆς. Ἀλλὰ περὶ τῶν δύο τούτων τεχνιτῶν θέλομεν αὐθις ἐμιλήσει.

Ὁ βουλόμενος νὰ ἐκτιμῇσῃ ἐπαξίως τὴν ὡς πρὸς τὴν ζωγραφικὴν πενίαν τῆς χώρας ταύτης, ἀς κατέλθῃ ὑπὸ τὴν κλίμακα τῆς ἐθνικῆς Στοᾶς, ἐν εἰδει τινι ὑπογείου, τὸ ὅποιον ἡδύνατο νὰ γίνῃ καὶ ἐπίγειον, ἐὰν ἐπεθύμῃ τοῦτο δαρχιτέκτων, ἔνθα θέλει εὐρεῖ τὸ Μουσεῖον Βερνὼν, συλλογὴν πληγώνουσαν τῇ ἀληθείᾳ καὶ τὰς μᾶλλον ἀναισθητοὺς ἐράσεις. Μοὶ φαίνεται ὅτι ὁ πλεῖστος τῶν Ἀγγλῶν ζωγραφίζουσι διὰ τῆς ἐπιχρώσεως (glacis) μένον, χωρὶς προηγουμένης προπαρασκευῆς καὶ διαθέσεως χρωμάτων ἀναγκαίων.

Ἐδέησε νὰ ἐπανέλθωμεν πολλάκις ἐν τῇ Ἑθνικῇ Στοᾷ, διότι ἡ πρώτη ἡμῶν ἐπίσκεψις ἐγένετο ταχεῖα καὶ ἀτελής.

— Μήπως ἤλθομεν εἰς Λονδὶνον διὰ νὰ βλέπωμεν εἰκόνας, ἐκράυγαζεν ἀστείος τις Βουργούνδιος; Δέξαι τῷ Θεῷ, τὸ Λαυδρόν μας εἶναι πλήρες.

Ἄλλος δὲ τις ἀποσυρόμενος θορυβωδῶς ἔλεγεν πρὸς τοὺς περὶ αὐτόν.

— Εἰς τὸν Θεόν μου, εἰ Ἀγγλοὶ αὐτοὶ δὲν αἰσθάνονται τί ἐστὶν ὠραία τέχνη! Ὅποια διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν Γαλλίαν, ἔπου δὲν ἤθελον προσφέρει οὐδὲ τέσσαρα σολδιά δι' εὐδεμίαν τῶν εἰκόνων αὐτῶν.

Ἡ ἐθνικὴ Λοιπὸν τοῦ Λονδίνου στοὰ εἶναι ἀληθὲς τι πολῦτιμον κόσμημα ἐπὶ μολύβδου ἐπικεκολλημένον. Ἀλλ' ἐὰν ἡ συλλογὴ αὕτη περιορίζεται καὶ ταπεινοῦται μόνον ὑπὸ τῆς οἰκοδομῆς, ἐὰν ἡ χώρα αὕτη, ἡ πλουσία καὶ νεάζουσα ἀπέκτησεν μουσεῖον μάλιστα πρὸ δώδεκα ἐτῶν, ἀποδοτέον τοῦτο εἰς τὴν τῶν ἡθῶν ψυχρὰν αὐστηρότητα. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ

1678 ἀπέτεμε τὰς πτέρυγας τῆς ἀγγλικῆς μούσης, ἥδη ἀναγεννημένης καὶ ἐγειρομένης ὑπὸ τὴν ὠθησιν Καρβόλου τοῦ Α'. διακαοῦς τῶν ὠραίων τεχνῶν φίλου. Ὁμοίως δὲ ὁ Ἑβρίκος Α'. καὶ ἡ Ἐλισάβετ ἐνήργησαν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, διότι αἱ θρησκευτικαὶ δοξασαὶ δὲν εἶχον ἔτι ἐπηρεάσει τὰ ἔθνη τῶν ἡγεμόνων τούτων. Κάρβολος ὁ Α'. ἐπιδιώκων μετὰ ζήλου τὰς συλλογὰς, ἐκόσμησε τὰ ἀνάκτορα αὐτοῦ διὰ τῆς ὠραιότερας στοᾶς τῆς Εὐρώπης. Ἀλλ' ὁ Κρόμβελλ διεσκόρπισεν αὐτὴν, καὶ ἐπώλησεν εἰς τιμὰς εὐτελεστάτας τὰς εἰκόνας, αἵτινες ἐπανάκαμψαν αὐτῆς εἰς τὴν ἡπειρον ἵνα πληρώσῃ τὸ Λοῦδρον καὶ τὴν Αὐρηλιανὴν στοᾶν, ἣν ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις διεσκόρπισεν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς τοῦ Λονδίνου συλλογὰς.

Ὁ Κρόμβελλ ὑπὸ τοῦ μίσους αὐτοῦ πρὸς πᾶν ἀναμνηστικὸν τὰς τελετὰς τῆς ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας καὶ τὰς βεβήλους ματαιότητάς ἀντιπαθείας παρακινούμενος, ἐπροσπάθησε νὰ καταστρέψῃ ὅ,τι δὲν ἡδυνήθη νὰ πωλήσῃ. Ἡ Ἀγγλία ἐπικρίνει πικρῶς σήμερον τὸν εὐσεβὴ αὐτοῦ φανατισμὸν. Ἀλλ' ἡ δημοσία αὕτη γνώμη κατὰ τοῦ πανισχύρου ἐκείνου πνεύματος, τὸ ὁποῖον τοσοῦτον κραταιῶς ἐνήργησε πρὸς τὴν ὕλικὴν εὐδαιμονίαν τῆς χώρας ταύτης μοὶ ἐφάνη ἄειποτε ἄδικος. Τὰ ἀγγλικά ἔθνη, τὰ αὐστηρὰ καὶ ψυχρὰ εἶναι ἔργον αὐτοῦ. Ὁ θρησκευτικὸς αὐτὸς χαρακτήρ ὁ παρεμφέρων τῇ ὑποκρισίᾳ, ἡ ἐξωτερικὴ αὕτη αὐστηρότης, τὰ περιωρισμένα ταῦτα ἔθιμα ἀρμόζουσιν εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς, οἵτινες ὅμως δὲν θέλουσι ποτὲ νὰ παραδεχθῶσιν ὅτι ὁ Κρόμβελλ κατέστησεν αὐτοὺς τοιοῦτους. Ἡ ἀχαριστία καὶ μνησικαχία αὕτη εἶναι ἡ τελευταία τῆς φύσεως φωνή, καὶ ἡ συγκεχυμένη καὶ πλᾶνος ὀλίγης ἰδανικῆς τιнос ἐλευθερίας, ἥς οὐδὲ τὰς τέρψεις, οὐδὲ τοὺς παλμούς ἥσθάνθησάν ποτε.

Εἶναι περιέργον νὰ κρίνωμεν συγκριτικῶς περὶ τῆς τύχης τῆς ἀναμενούσης μετὰ δύο αἰῶνας τοὺς μεγάλους νεωτεριστὰς ἐπαναστάτας. Διδοὶ ἐξέτασα Ἀγγλοὺς διαφόρων τάξεων. συνομιλῶν μετ' αὐτῶν περὶ Κρόμβελλ. Ἀπέστη ὅμως ἀπ' αὐτῶν καὶ τὸ τελευταῖον ἐκείνου ἔχνος, καὶ ὁ λαὸς οὗτος ὁ μᾶλλον ἡμῶν ἐλεύθερος ἐκλαμβάνει τὸν προστάτην ὡς δεσπότην ἄνευ στηλοβάτου. Ὁ Κρόμβελλ, ὡς ἐξωγράφην αὐτὸν ὁ Βοσσεύετος, εἶναι καταπληκτικὴ τις εἰκὼν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τῆς Ἀγγλίας.

Περιπλέον ἡ κοινωνία αὕτη ἐνασχολούμενη ἀδολείπτως ἐπὶ τῶν παρόντων, ὀλίγον εὐχαριστεῖται ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀναμνήσεων, καὶ διάστημα δεκαετῆς λογίζεται παρ' αὐτῇ αἰὼν ὅλος. Ἰδοὺ δὲ τῶν λόγων μου ἀπόδειξις. Κάτωθεν τοῦ Trafalgar-Square, Ἐδουάρδος ὁ Α'. ἀνήγγρε ποτε σταυρὸν λίθινον εἰς ἀνάμνησιν τῆς βασιλείας Ἐλεονώρας, ὅθεν τὸ ὄνομα Charrig-Cross, δι' οὗ ἡ ὁδὸς καὶ ἡ τριόδος ἐπονομάζονται. Βραδύτερον, ἀντικαθιστῶντες μάρτυρα Θεὸν διὰ βασιλείας εἰς μαρτύριον προωρισμένου, ἔθεσαν ἐκεῖ τὸν ἐφιππον Καρόλου τοῦ Α'. ἀνδριάντα, πρῶτον ἀναφανέντα ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ μετενεχθέντα ἐκ Γαλλίας. Κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ἡ Σύγκλητος ἐπώλησεν τοῦτον εἰς τινα χαλκουργὸν, διατάξασα αὐτὸν νὰ τὸν χύσῃ, ἀλλ' οὗτος διεφύλαξεν αὐτὸν κρυφίως καὶ ἀπέδωκεν ἀδολογῇ Καρόλῳ τῷ Β'. Κατέμπερσθεν τοῦ ἀνακαινισθέντος τούτου

μνημείου, καὶ ἐνώπιον τοῦ White-Hall οἱ κήρυκες διασαλπίζουν τὴν ἀναγόρευσιν τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας. ἡ δὲ πρὸς ἀναγόρευσιν ἐκλογὴ τῆς θέσεως ταύτης διδάσκει σκληρὸν τι μάθημα εἰς τοὺς ἀναγορευομένους.

Ἐντεῦθεν ἀρχεται ἡ ὁδὸς τοῦ Βουλευτηρίου, ἡ ἄγουσα εἰς Westminster, τάφον τῶν μοναρχῶν, οἵτινες, πορευόμενοι ἵνα στεφθῶσιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνθα ἐναποθετῆσται ποτὲ ὁ νεκρὸς αὐτῶν, ἀπᾶντων ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ τὴν ὑπὸ τοῦ αἵματος τῶν προκατόχων αὐτῶν ποτισθεῖσαν γῆν. Ἐκ τοῦ ἀρχαίου παλατίου τοῦ White-Hall πυρποληθέντος ἐν ἔτει 1695, δὲν ἀπολείπεται ἤδη εἰμὴ ἡ ὑπὸ Ἰακώβου τοῦ Α'. κτισθεῖσα τῶν ἐστιάσεων αἵθουσα, ἥς ἡ ὁροφὴ ὠραῖται ὑπὸ μεγαλοπρεποῦς τιнос καὶ ἐκτενοῦς τοῦ Ρουβενίου εἰκόνης, παριστώσης τὴν ἀποθέωσιν τοῦ πρίγκιπος τούτου. Εἰς ἐν τῶν παραθύρων ταύτης, τῆς εἰς ἐκκλησίαν προτεσταντικὴν μεταβληθείσης προσηρμώθησαν τὰ ἱκρία τῆς λαϊμητόμου τοῦ βασιλέως Καρόλου. Τὸ συμμετρικὸν τοῦτο οἰκοδόμημα ἔχει ἐπτά μὲν παράθυρα πρὸς τὴν ὁδὸν, ἐπτά δὲ πρὸς τὸν κήπον, τὰς δὲ δύο προσόψεις ὁμοίας. Εἰς τῶν ὁδηγῶν ἡμῶν ἐδειξεν ἡμῖν τὸ ἱστορικὸν παράθυρον, διερχόμενος τὴν ὁδόν, ὃ δὲ μετ' αὐτοῦ ἐρχόμενος ἔθετεν αὐτὸ ἐκ τῆν ἀπέναντι πλευρᾶν, καὶ τρίτος τις ὑπέθετεν ὅτι ἦν τὸ πρῶτον τὰ ὀπισθεν τοῦ αἵετώματος, τὸ ὁποῖον εἶναι πάντῃ ἀπίθανον, διότι ὁ μὲν ἔκραζεν ὅτι τὸ περὶ οὗ λόγος παράθυρον εἶναι τὸ δεύτερον ὃ δὲ ὑπεστήριζεν ὅτι πρὸς τ' ἀριστερὰ. καὶ ἄλλος πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς ἀγνοεῖ ποῦ τὸ τραγικὸν τοῦτο συμβὰν ἐξετελέσθη, αἱ δὲ ἀναμνήσεις αὗται, αἱ τοσοῦτον πᾶσαν ῥωμαντικὴν καὶ ῥεμβώδη ψυχὴν συγκινοῦσαι, εἰσὶν ἀδιάφοροι αὐτῷ. (1) Πολλὰκις ἐστράφην περὶ τὸ μνημεῖον, ζητῶν διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τεκμήριον τι ἡ λόγον πιθανόν. Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι τετράγωνος, ὑπὲρ δὲ τὸ πρόσγειον πάτωμα αὐτῆς, ὑψούμενον μέχρι δώδεκα ποδῶν ὑπεράνω τῆς γῆς, ἐπικείται ὁροφῇ, περιβεβλημένη ὑπὸ θριγκοῦ, ὅσον μαρμάρινον ὑποστηρίζοντος. Τὰ παράθυρα τῆς πρῆτης ὁροφῆς περιβάλλονται ὑπὸ περιπλασιώματος· τὰ δὲ τοῦ ἐπιγείου στέφονται ὑπὸ μικρῶν τινῶν

(1) Ἡ τῶν Ἀγγλῶν αὕτη πρὸς τὰς ἀρχαίας αὐτῶν ἀναμνήσεις καὶ κατορθώματα ὀλιγωρία, εἶναι μὲν κατακριτέα, οὐχ' ἥτιον ὅμως ἐνομένη μετὰ τοῦ ψυχροῦ, ἀπαθοῦς καὶ φιλοπάτριδος αὐτῶν χαρακτήρος, παρέχει τὴν πολιτικὴν γαλήνην καὶ εὐημερίαν, τὴν χαρακτηρίζουσιν πρὸ τοσοῦτων χρόνων τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος, καὶ ἥτις ὥθει αὐτὸ πρὸς αὔξησιν καὶ τελειοποίησιν, ἥς ὅριον οὐ διορᾷ πλέον ὁ ὀφθαλμός. Ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς φαίνεται τὴν σήμερον ὡς ἀνὴρ τέλειος καὶ νουνεχῆς, βλέπων μετὰ δυσαρρεσκείας καὶ περιφρονήσεως τὰς ὑπὸ τῶν ὁρῶν τῆς ἀκρατοῦς αὐτοῦ νεότητος ὑπαγορευθείσας παρεκτροπὰς τῶν καθηκόντων αὐτοῦ. Τί ὠρέλυσαν, ἡ τί ὠφελοῦσι τὸ Γαλλικὸν ἔθνος αἱ ἀναμνήσεις καὶ λεπτομέρειαι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐπαναστάσεων, αἵτινες, καταφλέγουσαι τὴν ἄστατον καὶ πέραν τοῦ δέοντος φιλελεύθερον αὐτοῦ ψυχὴν, ὠθοῦσιν αὐτὸ κατὰ τῆς κυβερνήσεώς του, ἣν ἐξασθενεῖ, καὶ καταπληγνέει τὴν πατρίδα του, ἣν νομίζει ὅτι ὑπερασπίζεται; Σημ. τοῦ Μεταφ.

μετόπων ἀλληλαδιαδόχως τοξευδῶν καὶ τριγωνοειδῶν. Τὰ τριὰ κεντρικὰ παράθυρα χωρίζονται ὑπὸ τεσσάρων δωρικῶν ραβδωτῶν κιόνων, αἱ δὲ ὀροφαὶ χωρίζονται διὰ ζώνης κεκοσμημένης, καὶ οἱ στηλοβάται τῶν ἀνω κιόνων ἐπαναπαύονται ἐπὶ τῶν κιονοκράνων τῶν στηλῶν τοῦ ἱσογαίου.

Τοιαύτη λοιπὸν ἡ ἀπὸ τοῦ Βουλευτηρίου θέα τῆς οἰκοδομῆς ταύτης, γενομένης περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ἐβδόμου αἰῶνος. Ἡ περιγραφή αὐτῆς ἐφάρμοζεται ἐπίσης εἰς τὰ πρὸς τὸ White-Hall garden ἐνώπιον, συνιστῶντα μικρὰν ἐπαυλιν ὑπὸ δένδρων καὶ οἰκῶν περιβαλλομένην. Ἐνταῦθα εἶδον ἀποθνήσκοντα τὸν σὺρ 'Ροβέρτον Πηλ. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κηπαρίου τούτου, εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων θημάτων ἀπὸ τοῦ παλατίου, βλέπει ὁ διαβαίνων πεζὸν ἀνδριάντα Ἰακώβου τοῦ Β'. παριστῶμένου ὡς Καίσαρος, καὶ παρατηροῦντος πενθίμως θέσιν τινα ἣν ὁ καταβίβασμένος αὐτοῦ βραχίον δεικνύει διὰ τοῦ δακτύλου ἐπὶ τῆς γῆς. Δεικνύει δὲ ὁ Ἰακώβος διὰ τοῦ δακτύλου, τὸ μέρος ἐνθα ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐφρονεῦθη. Ἀλλὰ, ἐκτὸς ὅτι ἡ θέσις αὕτη εὐρίσκεται μακρὰν πολὺ τῶν παραθύρων, δύναται τις νὰ ἀντιπῇ εἰς τὴν γενικωτάτην ταύτην ἰδεάν, ὅτι ἡ ἡμίκληιστος τοῦ βασιλέως Ἰακώβου χεὶρ ἐσχάφη καὶ ἐκενώθη ἔσθωθεν μετὰ τοῦ δεικνύοντος δακτύλου. Ἡ χεὶρ αὕτη, ἥς ἡ παλάμη καὶ τὰ ἔσω τῶν φαλάγγων ἀφηρεήσαν ὑπὸ ῥινηρός, διετεήρησεν, ὡς ῥοάνη, τὸν τύπον κυλινδρικοῦ τινος πράγματος, ὅπερ ἐκράτει, ἴσως σπάθης, ἢ σκήπτρου ἢ ῥάβδου τῆς κυβερνήσεως. Ὁ πεπιεσμένος καὶ ἐπὶ ἐνὸς τῶν ῥηθέντων ἀντικειμένων στηριζόμενος λιχανὸς ἐπεκτείνεται μόνον διὰ νὰ στερεώσῃ ἔτι μᾶλλον τὸ ὑπὸ τῆς χειρὸς κρατούμενον ἀντικείμενον. Οὕτω λοιπὸν ἡ διὰ τοῦ Ἰακώβου Β'. κατάδειξις τῆς θέσεως ταύτης εἶναι ἀνυποστήρικτος. Καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς αὐτοὶ εὐρίσκοντες καὶ ἐξηγοῦντες τὴν ἀληθιὴν τῆς τιμωρίας θέσιν.

Μία τῶν πιθανωτέρων ἐξηγήσεων τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὑποστηρίζει ὅτι ἡ κεφαλὴ ἐκτέλεισις ἐγένετο παρὰ τὸν Τάμεσιν, καὶ ἐπομένως παρὰ τὸν κῆπον, πλησίον τοῦ ἀνδριάντος Ἰακώβου τοῦ Β'. Ἀλλὰ τὰ ἀρχαῖα τῆς πόλεως σχέδια μαρτυροῦσι ὅτι ἡ θέσις αὕτη ἦν τότε αὐλὴ τις τετράγωνος πανταχόθεν κεκλεισμένη, σειρὰ δὲ μεγάλων οἰκοδομῶν ἀπέκρυσεν ἀπὸ τῆς αἰθούσης τὴν ὁχθὴν τοῦ ποταμοῦ. Ἐπειροῦ δὲ πρεσβεύουσιν ὅτι πρὸς τὰ πέρατα τῆς αἰθούσης ἠγεώχθη ὡπὴ τις πρὸ τῆς ὁποίας ἡ γέρθη τὸ ἱκρίωμα.

Ἐκ τῶν δύο περάτων τῆς οἰκοδομῆς ταύτης τὸ μὲν ἐρείδεται ἐπ' ἄλλων οἰκοδομῶν, συνεχομένων μετὰ τῆς γοθικῆς πύλης τῆς μονῆς τοῦ Westminster, τὸ δὲ ἐχωρίζεται διὰ στενοῦ τινος διαστήματος ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ ἀρχαίου τοῦ White-Hall παλατίου.

Ἡ ἱστορία ἀναφέρει ὅτι τὸ πλῆθος ἦν τοσοῦτον πολυάριθμον καὶ τοσοῦτον συγκεκινημένον, ὥς μετὰ τὴν ἐκτέλεισιν τῆς ποινῆς ἠναγκάσθη ἡ κυβέρνησις νὰ διασκορπίσῃ αὐτὸ δι' ἀποσπασμάτων ἱππικῶν. Ἀλλὰ τὰ πλῆθη ταῦτα δὲν ἤδυναντο νὰ κινηθῶσι οὔτε ἐν τῇ αὐλῇ, οὔδ' ἐν τῇ γωνίᾳ τῇ σχηματιζομένῃ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς αἰθούσης ὑπὸ τῆς ὀρθοῦρας καὶ τοῦ τείχους τοῦ VWhite-Hall.

ΤΟΜ. Δ'. (Φυλλάδ. 84).

Εἰς τὰς ὑποθέσεις ταύτας ἄς ἀντιτάξωμεν τὴν γνώμην δύο ἱστορικῶν.

Ὁ Rapin-Thoiras λέγει, ὅτι ἡ ποινὴ ἐξετέλεσθη ἐπὶ ἱκρίωματος, ἐν τῇ ὁδῷ ἀνεγερθέντος, ἀπέναντι τῶν ἐνωπίων τῆς αἰθούσης τῶν ἐστιάσεων. Ἡ ἑτέρα μαρτυρία εἶναι πολὺ τῆς προτέρας σαφέστερα· εἶναι δὲ αὕτη ἡ τοῦ Zohn-Rushworth λέγοντος ὅτι ἡ σκηνὴ αὕτη διεδραματίσθη ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἐπὶ Κάρολος ὁ Α'. ἐξῆλθεν ἐκ τινος τῶν παραθύρων τοῦ VWhite-Hall. Ὁ δὲ μάρτυς οὗτος, ἐὰν δὲν ἦτο παρὼν, τοῦλάχιστον εἶδε πιθανῶς ἐγειρομένην τὴν λαϊμητόμον.

Εἰσερχόμενος λοιπὸν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Βουλευτηρίου ὀπισθεν τοῦ Caridh-Cross, ἀμα ἀπαντήσας πρὸς ἀριστερὰ τὰ ἐνώπια τῆς ἐκκλησίας VWhite-Hall, στήθῃ πρὸ τοῦ δευτέρου παραθύρου τῆς ἀρχαίας ταύτης αἰθούσης. Ἐνταῦθα ἔπεσεν ἡ κεφαλὴ τοῦ Καρόλου Στουάρτου.

Εἶναι δὲ πάντῃ ἀδύνατον νὰ παραδεχθῇ τις ὅτι ἐγένετο ὅπῃ τις εἰς τὸν τοῖχον· διότι τὰ παράθυρα εἰσι τοσοῦτον πλησίον ἀλλήλων, ὥστε δὲν ἤθελον διυληθῇ νὰ εὗρουν ἐν αὐτοῖς θέσιν πρὸς κατασκευὴν ἀρκούντος εὐρείας ὁπῆς.

Τὸ δεύτερον τοῦτο παράθυρον μᾶλλον προσιτὸν τῶν κεντρικῶν παραθύρων, καὶ ὑπὸ στηλῶν κοσμούμενον, παρῆχε περισσοτέρας τὰς εὐκολίας πρὸς τὴν ἐπ' αὐτοῦ στήριξιν τῶν ἱκρίωμάτων. Ἐντεῦθεν ἡ ὁδὸς εἶναι μᾶλλον ἀναπεπταμένη, μᾶλλον ἐλευθέρα. Ἐνὶ λόγῳ δὲ τὸ παράθυρον τοῦτο καταδεικνύεται ὡς τοιοῦτον καὶ ὑπὸ τῶν πιθανότητων καὶ ὑπὸ τῶν παραδόσεων, εἰς μάλιστα τῶν ὁδηγῶν καὶ ὑπηρετῶν τῆς ἐκκλησίας μοι τὸ ἔδειξεν ἀδιστακτικῶς.

Ἡ ποινὴ αὕτη ἐξετελέσθη μετὰ τοσοῦτον μακρὰς βασάνους, τοσοῦτον ὠμὰς καὶ ταπεινωτικὰς τιμωρίας, καὶ τοσαύτην καρτερίαν τοῦ βασιλέως, ὥστε κατέστησε μισητὴν καὶ κατεμάραντα τὴν ἤδη ἀναγεννωμένην δημοκρατίαν. Ὁ λαὸς ἐσεβάσθη τὴν μνήμην τοῦ μάρτυρος, καὶ, παρομοιάζων τὸν θάνατον τούτον, μετὰ τὸν τοῦ Χριστοῦ, καθιέρωσεν αὐτὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα π α θ η Κ α ρ ὀ λ ο υ τ οῦ Α'. πρὸς αἶσχος τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους. Ἄννα ἡ Βολευνία, ἡ Ἰωάννα Γρέυ, ἡ Μαρία Στουάρ, ὁ Στραφόρδ καὶ ὁ Κάρολος Α'. κατέλιπον πένθιμον τι ἶχνος ἐπὶ τῆς χώρας ταύτης, ἐνθα τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δεσμοφύλακος καὶ τοῦ δημίου ἀκούεται μετὰ τοσαύτης ψυχρὰς σκληρότητος. Αἱ παρελθούσαι καὶ ἀποπτάσαι αὐταὶ ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις ἐπανῆλθον ἐπὶ πολὺ ἕνεκα τῆς αἰχμαλωσίας καὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ναπολέοντος.

Ἴνα δὲ ᾤμεν εὐθεῖς, ἄς προσθέσωμεν ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν Ἀγγλίαν δυσκόλως δύναται τις ν' ἀπαντήσῃ ὑπερασπιστὴν τῶν αἱματηρῶν τούτων πράξεων. Ἡ τοῦ δημοσίου γνώμη ἐξεδήκησε τὸν αἰχμάλωτον τῆς Ἀγίας Ἑλένης. Ἀλλ' ἐπεταὶ τάχα ἐκ τούτου ὅτι ἐν ἔτει 1815 διεμαρτυρήθη μετὰ τῆς ἀπονεμομένης αὐτῷ ἐνεργείας; Ὅχι· ὁ Ἀγγλος εἶναι φύσει ἀδιάφορος καὶ ἥπιος πρὸς τοὺς γείτονας αὐτοῦ, ἐνὸς μὲν ἐρεθίζεται ὁ πατριωτισμός, καὶ δὲν διακυβεύονται τὰ ἰδιωτικὰ αὐτοῦ συμφέροντα. Ἀλλ' ὁ Ναπολέων ἦν ὁ τρομερώτερος τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ· διότι ὀλίγου δεῖν ἡ Ἀγγλία ἐπώχευεν ἕνεκα αὐτοῦ, καὶ ἀπόλετο ἡ ἐθνικὴ αὐτῆς βιομηχανία.

Ὡν δὲ φύσει ὀλίγον στρατιωτικὸς, ὁ Ἄγγλος ἀδιαφορεῖ πρὸς πᾶν στρατιωτικὸν ἀνδραγαθήμα ἢ ἱποτικὴν γενναϊότητα. Κατὰ τὴν πτώσιν τῆς αὐτοκρατορίας, τῆς ὑπὸ τῆς ἀδυσωπῆτος ἀντιδράσεως τῶν συστάσεων προξενήσεως, τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνεθυμήθη ὅτι τὸ Ἑκατονθήμερον ἐξημίσεε τὴν κυβέρνησιν αὐτοῦ ἐν ἑκατομύριον κατὰ πᾶσαν ὥραν, καὶ ἐνόσω τὸ ἔλλειμμα τοῦτο δὲν ἐπληροῦτο, δὲν κατεπραύετο ἡ δργὴ αὐτοῦ. Διασάλπισον ἐνώπιον αὐτῶν τὴν δόξαν τοῦ ἔθνους σου, οὐδεὶς αὐτῶν θέλει σοὶ ἀντιτείνειν, ἡ δργίλον θέλει σοὶ ῥίψει βλέμμα, ἀλλὰ μὴ ἐπεκτείνης χεῖρα ἐπὶ τοῦ ταμείου τῶν ἐμπόρων τούτων, ὧν ὁ πρῶτος ὑπάλληλος, καθήμενος ἐπὶ ἐπιχρυσοῦ θρανίου, ἔχει λινὸν τινα σάκκον διὰ προσκεφάλαιον.

Ἀπὸ τοῦ VVhit-Hall ὠδήγησαν ἡμᾶς ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ναυαρχείου, κεκοσμημένη διὰ πολυτελείας ἀληθῶς ἐπαξίως λαοῦ ἀγαπῶντος τὴν σιωπὴν, εἶπερ τι καὶ ἄλλο.

Ἀξιόλογον γεῦμα περιέμεναν ἡμᾶς ἐν τῷ ξενοδοχείῳ, καὶ, ἵνα ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς ἐσπέρας, εἰ ἦτον ἀπληθεῖς τῶν φιλοπεριγηγῶν, ἐπεσκεφθήσαν οἰνοπωλεία τινα. Ἐν Λονδίῳ δὲν ὑπάρχει, οὕτως εἰπεῖν, σωτηρία ἐντὸς τῶν κλῶπων τῆς οἰκογενείας, καὶ τὰ δημόσια καταστήματα δὲν εὐχαριστοῦσι ποσῶς τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐνὸς ἀγᾶμου.

ὑπάρχουσι μέρη, ἔνθα δύναται τις νὰ πῇ χωρὶς νὰ φάγῃ, καὶ ἄλλα ἐν οἷς τρώγῃ χωρὶς νὰ πῇ. Ἐν τῇ οὐστέρου οὐστέρου, εὐρίσκει τις ἰχθύας, ἀλλ' ὄχι κρέας. Τὰ μεγάλα οἰνοπωλεία εἰσὶ καλῆτερον ἐφωδιασμένα διότι δύναται τις νὰ γευμαίσῃ ἐν αὐτοῖς μάλιστα δὲ καὶ νὰ δειπνήσῃ περὶ τὸ μεσονύκτιον, συνήθεια ἄλλως τε ἐντιμωτάτη.

Αἱ αἰθούσαι τῶν οἰνοπωλείων εὐρίσκονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν πρώτην τῶν οἰκῶν ὁροφῇ. Αἱ τράπεζαι κεκαλυμμέναι ὑπὸ δέρματος ἢ ὑπὸ κηρωτοῦ διατίθενται κατὰ μήκος τοῦ τοίχου καὶ διαχωρίζονται ὑπὸ διαφραγμάτων ὕψος ἔχοντων πέντε ποδῶν, καὶ σχηματίζοντων διπλὴν σειρὰν πυξιδῶν. Ὁ Ἄγγλος ἀγαπᾷ τὴν ἀπομόνωσιν καὶ ἡσυχίαν, ἐτι καὶ ἐν τῷ καφεναίῳ εὐρίσκόμενος. Ἐκαστος δὲ ὁμιλος προφυλαττόμενος ἀπὸ τῶν περιέργων βλέμμάτων, ὡς ἀπὸ ἐξωτερικῶν περισπαυμένων, πίνει μετὰ σιωπῆς καὶ καταπληκτικοῦ φλέγματος. Δυνατὸν δὲ εἰπεῖν οἱ Ἄγγλοι ἔρχονται ἐνταῦθα ζητούντες τὴν μοναξίαν ἐν τῇ συναναστροφῇ.

Οὕτω παρέρχεται ἡ ἐσπέρα τῶν ἡττον εὐπόρων καὶ μὴ δυναμένων νὰ μεθέξωσι τῶν πολιτικῶν ὁμηγύρων. Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐπανακάμπτουσι κλονούμενοι οἰκάδες. — Τὰ καφεναίια ταῦτα εἶναι πληκτικώτατα εἰς πάντα ἔθνον, ἐξαιρουμένων ἐκείνων. ὅσα δὲν ἔχουσι τὰ διαφράγματα. Πρὸς τὰ πέρατα τῆς αἰθούσης ἐγείρεται ἐπὶ τινα ὑψώματος, εἶδος γραφείου, ὠραϊζομένου ὑπὸ τριῶν ἐμβριθῶν κυρίων ὥστε κολλυβιστῶν καὶ μετὰ πολλῆς σεβαρότητος μέλαινα ἐνδεδυμένων, ἔχοντων δὲ τὸν λαϊκὸν μεγαλοπρεπέστατα ὑπὸ λευκοῦ περιλαιμίου κεκαλυμμένον.

Αἶρσις, εἰς τῶν κυρίων τούτων κρούει τὴν τράπεζαν διὰ μικροῦ σφυρίου, καὶ τὸ πᾶν σιγᾷ, καὶ ἡχος, προοιμιάζοντος κλειδοκυμβάλου, ἀκούεται, καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι φιλοπάτριδες. εἰ σεβαροὶ ὡς ἄγγλικανοὶ πρεσβύτεροι, ἄρχονται τοῦ τραγῳδεῖν ἀλληλοδιδ-

αδόχως, μετὰ μειδιάματος Ἰλαροῦ, ᾄσματα τινα ἐγχώρια, ἀπομιμήματα ἀγγλο-ιταλικά, διὰ λέξεων ἡδέων ἐκφραζόμενα, ἐν πρέπῃ νὰ κρινώμεν ἐκ τῆς εὐθυμίας καὶ εὐχαριστήσεως μεθ' ἧς ἀκούονται καὶ τὰς ἀλλεπαλλήλους χειροκροτήσεις δι' ὧν ὑποδέχονται. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γνωρίζουσι νὰ διασκεδάζωσιν αἰετοῦ διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς εὐαρέστου ἐνασχολήσεως, τὰ ᾄσματα ταῦτα διαδέχονται ὑπ' ἑτέρων καὶ διαρκοῦσιν ἐπὶ τέσσαρας ἢ πέντε ὥρας.

Τοιαύτη εἶναι, ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς, ἡ κατάστασις τῶν καφεναίων τοῦ Stand καὶ τῶν πέριξ τοῦ Covent-Garden ὑπάρχουσιν ἕτερα ἔχοντα ὄργανα τινα μουσικά, καὶ ἄλλα εἰς ἃ παρίστανονται πρὸ τῶν ἀστειῶν τῆς πόλεως ὥς καὶ δράματα τοῦ Σακεσπήρου διότι ἐν Λονδίῳ, ἔνθα τὸ θέατρον εἶναι ἐλεύθερον, δὲν ὑπάρχουσι πανταχοῦ θεάματα. Τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου τούτου ποιητοῦ παρίστανονται ὁμοίως ἐν Hay-Market, πρὸς τέρψιν τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας, ἧτις ζημεῖ καὶ κλείει σχεδὸν τὸ ἐθνικὸν αὐτῆς θέατρον, κυρβέουσα παμπληθεῖ εἰς τὰ δύο ἰταλικά θιζοντάς παραστάσεις ἀμφοτέρω τὴν ἡμέραν καὶ ὑπερπληροῦμενα θεατῶν.

Ὁ Σεκοπῆρος εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον ἀρχαῖος καὶ γνωστός εἰς τὸν ἐκλεκτὸν κόσμον, οὗ ὁ λαὸς ἀναδείκνυται ἀνώτερος. Ἴδιον ἀνθρώπων νοσημένων καὶ φιλοκάλων εἶναι ἡ εὐχαριστίας ἡ ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως ὠραίων πραγμάτων, ὡς ἡ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ὠραίων καὶ ἐπωφελῶν βιβλίων. Τὰ μετρία πνεύματα ἀναζητοῦσιν αἰετοῦ τὸ ἀπὸ τῶν νεωτερισμῶν χυδαῖον θέλητρον. Ἐὰν τὸ θέατρον ἦν ἐλεύθερον παρ' ἡμῖν καὶ προσετὸν εἰς τὰς δυστυχίας τοῦ λαοῦ τάξεις, βεβαίως ὁ Μολιέρους δὲν θὰ παρίστανετο ἐνώπιον ἀλιγαριθμῶν θεατῶν, ὡς ἐν τῷ Γαλλικῷ Θεάτρῳ, καὶ ἡ φιλοκαλία καὶ ἡ κρίσις τοῦ λαοῦ ἤθελε μεγάλως ἀναπτυχθῇ, τρεφομένη ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τῶν μεγαλοφυῶν ἡμῶν ἀνδρῶν.

Πρὸς τὸ μεσονύκτιον τὸ πλῆθος ἀναχωρεῖ ἀπὸ τῶν οἰνοπωλείων, τῶν δημοσίων κήπων, τῶν θεαμάτων, τῶν ἐν ἀναπεπταμένῃ αἰθούσῃ χορῶν, καὶ πληροῖ τὰς αἰθούσας τοῦ Πικκαδύλλου, τόπον ἀσχημον τῇ ἀληθείᾳ, τὰς πληρεῖς χυδαῖων διασκεδάσεων ὁδοῦ καὶ τὰ οὐστέρου οὐστέρου, ἔνθα οἱ πλεῖστοι ἐξακολοθοῦσι νὰ τρώωσι μέχρι τῆς πρωῒας. Ὅταν δὲ ἡ ῥοδοδάκτυλος αὐγὴ ἀρχίσῃ νὰ ὑποφώσκῃ, οἱ τῆς ἀτυνομίας ὑπηρεταὶ συναγοῦσιν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους τῶν αἰγυῶν καὶ τῶν τριβῶν τοὺς μεθύσους παντὸς φύλλου, βαβαί! καὶ πάσης τάξεως.

Ἀγνοῶ ἂν οἱ Ἄγγλοι ἀναπαύονται ποτέ· ἀλλὰ τὸ Λονδίον δὲν κοιμάται ποσῶς. Γνωρίζομεν ὅτι ἡ πόλις περιλαμβάνει 2 ἑκατομύρια καὶ 500,000 χιλ. ψυχὰς, καὶ δὲν ἐκπληττόμεθα βλέποντες πανταχοῦ τοσοῦτον πλῆθος. Αἱ ὁδοὶ ἀπασαὶ ὑπερπληροῦνται αἰετοῦ ὑπὸ περιπλανωμένου λαοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμέσεως. Τὰ ἄλσῃ καὶ αἱ ἐξοχαὶ πλήθουσιν ὑπὸ περιπατούντων, τὰ μνημεῖα ὑπὸ περιέργων, εἰ κῆποι, τὰ φρούρια καὶ τὰ πέριξ τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτὰ καὶ πλανωμένων περιηγητῶν, ἡ δὲ κίνησις καὶ ἡ ζωὴ δὲν ἐλαττοῦται ποσῶς δι' ὅλης τῆς ἐβδομάδος. Οἱ Ἄγγλοι γευματίζουσι καθ' ἕνα τῆς ἡμέρας τὰς ὥρας, καὶ πανταχοῦ καὶ ἀδιαλείπτως σχεδόν. Ὁ σιδηροὺς ὁργανισμὸς τῶν στομάχων τούτων συγχωρεῖ αὐτοῖς νὰ διασκεδάζωσι τὸν χρόνον αὐτῶν διὰ τροφῆς ἱκανῆς νὰ

χορτάση τὸν λιμὸν λύκων καὶ λέοντων. Τὸ δὲ προφά-
γιν. Ξανθὸς καὶ ῥεμβώδους τινὲς νεάνιδος δύναται νὰ ἐ-
παρκέσῃ εἰς τροφήν δύο παρισινῶν ἀχθοφόρων.

Ἐν τούτοις τὸ ἐργατικὸν πλῆθος συνθλίβεται καθ' ἐ-
κάστην ἐν τοῖς ἐργαστασίαις, ὁ δὲ βίος τῶν οἰκογενειῶν
εἶναι μᾶλλον οἰκουρὸς μὴ ἐξερχόμενος τῶν ὁρίων αὐ-
τοῦ. Τίς λοιπὸν καὶ πόθεν ὁ κυμαίνόμενος εὖτος λαός,
ὁ κατακλιμυρῶν ἀδιαιλίπτως τὰς ὁδοὺς ἀπασῶν τῶν

συγκιλιῶν, ὁ διαχεόμενος ἐπὶ τῶν ἐξοχῶν καὶ κατα-
πληρῶν χιλιάδας παντοφορέων καὶ ἄλλων δημοσίων ἐ-
χημάτων, καὶ ὁ ἀείποτε πιεζόμενος καὶ ὠθούμενος ἐπὶ
τῶν πεζοδρομείων, πόλεως πεντάκκης μεγαλητέρας
τῶν Παρισίων, καὶ τοῦτο κατὰ τὸ διάστημα τῶν εἰκοσι-
τεσσάρων ὥρῶν τοῦ ἡμερονυκτίου ; . . .

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΜΕΧΜΕΤ ΑΛΗΣ,

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

Ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς ἐγεννήθη εἰς Καβάλαν τῆς
Μακεδονίας κατὰ τὸ 1182 τῆς ἐγίρας ἔτος (1769
καθ' ἡμᾶς). Νέος ἐτι ἔχασε τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἰβρα-
ὴμ Ἀγᾶ, ἀρχηγὸν τῆς πρὸς ἀσφάλειαν τῶν δημοσίων
ὁδῶν φρουρᾶς. Ὁ εἰσπράκτωρ τῶν φόρων τοῦ Πρα-
εῦστα, ἀρχαῖος τῆς οἰκογενείας του φίλος, υἱοθετήσας
τὸν ὀρφανόν, τὸν ἀνέθρεψε μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

Ἀλῆ Ἀγᾶ. Ὁ Κ. Λιὼν, ἔμπορος Γάλλος, διατρέ-
βων ἐν Καβάλα, ἔδωκε πολλάκις δείγματα εὐνοίας
πρὸς τὸν νέον Μεχμέτ Ἀλῆν, εὐνοίας, ἥτις ἀπαντω-
μένη ἴσως εἰς τὰς τῆς νεότητός του ἀναμνήσεις, ἐ-
καλλιέργει τὸν σπόρον τῆς συμπαθείας, τὴν ὁποίαν
ἀείποτε διετήρησε πρὸς τὸ Γαλλικὸν ἔθνος.

Εἰς πολλὰς περιστάσεις, ὁ νέος Μεχμέτ Ἀλῆς
παρέσχεν ἀξιολόγους ὑπηρεσίας πρὸς τὸν θετὸν
πατέρα αὐτοῦ κατὰ τὴν δυσχερή τῶν φόρων εἰσ-
πραξίν· οὗτος δὲ διὰ τὴν δώσῃ εἰς αὐτὸν τεκμήριον
τῆς εὐγνωμοσύνης του, τὸν ἐνύμφευσε μετὰ τινος
πλουσίας συγγενοῦς του, ἥτις πρὸ μικροῦ εἶχε δια-
ζευχθῆ τὸν πρῶτον αὐτῆς σύζυγον.

Ἡ ἐπιδρομὴ τῶν Γάλλων εἰς Αἴγυπτον ἠνάγκασε